

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 17P/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209333
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8223209333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Annou Frigovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom pri starých rodičoch, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, dieťa rodičov - matky B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. E. XX, XXX XX F., štátnej občianky SR a otca C. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. XX, štátneho občana SR, za účasti starých rodičov maloletého B. B., nar. XX.X.XXXX a B. B., nar. X.X.XXXX, obaja bytom XXX XX C. XX, štátnych občanov SR, o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti u maloletého, takto

rozhodol:

- I. Zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti u maloletého zamieta.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením č. k. 17P/11/2023-8 zo dňa 24.7.2023 súd na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov začal konanie vo veci zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti u maloletého A. B., nar. XX.X.XXXX a jeho zverenia do osobnej starostlivosti otca.

2. Na pojednávaní dňa 14.9.2023 starí rodičia maloletého, ktorým je maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, s týmto nesúhlasili a so zrušením náhradnej osobnej starostlivosti nesúhlasili ani rodičia maloletého.

3. Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

17P/11/2023

-2-

4. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

5. Ide o výnimku zo zásady, že starostlivosť o výchovu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa je predovšetkým právom a povinnosťou jeho rodičov. Inštitút náhradnej osobnej starostlivosti má dočasný

charakter, kým rodičia dieťaťa z rôznych dôvodov nie sú schopní vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa. Týmto výchovným opatrením dochádza k faktickému obmedzeniu rodičovských práv.

6. Podľa § 45 ods. 3 a 4 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinnosti k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

7. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

8. Podľa § 45 ods. 9 Zákona o rodine, súd najmenej raz za šesť mesiacov zhodnotí v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami, ktoré sú oboznámené s pomermi maloletého dieťaťa, výkon náhradnej osobnej starostlivosti, a to najmä kvalitu starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti a skutočnosť, či rodičia môžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

17P/11/2023

-3-

9. Podľa § 47 ods. 1 písm. d) Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktoré bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 221 CSP, písomné vyhotovenie rozsudku nemusí obsahovať odôvodnenie ak a/ je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, alebo b/ to ustanovuje tento zákon.

12. Súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, ktorý obsahuje skrátené odôvodnenie. Súd dospel k záveru, že zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov nie je dôvodné a ponechanie maloletého v ich starostlivosti je plne v záujme maloletého, a to aj za situácie, že rodičia maloletého nechcú maloletému zabezpečiť osobnú starostlivosť.

13. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku II. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania nebol podaný (§ 57 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajšom súde, avšak podané odvolanie by nebolo právne účinné, nakoľko účastníci konania sa tohto práva výslovne vzdali.